

# **Evanjeliu na nedelu 27. týždňa v Cezročnom období (cyklus C): viera a služba**

Komentár na nedelu 27. týždňa v Cezročnom období (cyklus C). „Sme neužitoční sluhovia, urobili sme, čo sme boli povinní urobiť“. Ježiš nám pripomína, že pravá viera sa prejavuje v odovzdanosti bez očakávania odmeny.

**Evanjeliu (Lk 17, 5-10)**

Apoštoli povedali Pánovi:

„Daj nám väčšiu vieru!“

Pán vravel:

„Keby ste mali vieru ako horčičné zrnko a povedali by ste tejto moruši: ‚Vytrhni sa aj s koreňom a presad' sa do mora,‘ poslúchla by vás.

Kto z vás, čo máte sluhu, ktorý orie alebo pasie, povie mu, keď sa vráti z poľa: ‚Hneď si pod' sadnúť k stolu‘? Vari mu nepovie skôr: ‚Priprav mi večeru, opáš sa a obsluhuj ma, kým sa nenajem a nenapijem; ty budeš jesť a piť až potom‘? Je azda povinný ďakovať sluhovi, že urobil, čo sa mu rozkázalo? Tak aj vy, keď urobíte všetko, čo sa vám prikázalo, povedzte: ‚Sme neužitoční sluhovia, urobili sme, čo sme boli povinní urobiť.‘“

---

**Komentár**

V tomto úryvku z evanjelia sa jasne rozlišujú dve časti. V prvej časti Ježiš hovorí o sile viery. V druhej časti ilustruje príkladom skutočnosť, že pravá viera sa musí prejavovať v nezištnej službe.

Ježišove slová o viere v prvej časti sú podobné tým, ktoré spomínajú Matúš a Marek vo svojich evanjeliách. Tam sa hovorí, že kto má vieru, môže povedať hore: „Zdvihni sa a hoď sa do mora“, a hora ho poslúchne (porov. Mt 21, 21 a Mk 11, 22-24). Tu sa veľmi obrazne vyjadruje, že stačí viera „ako horčičné zrnko“, najmenšie semienko s priemerom sotva jeden milimeter, aby sa moruši dal príkaz: „Vytrhni sa aj s koreňom a presad' sa do mora“, a ona by poslúchla. Moruša je veľký strom s mohutnými a rozložitými koreňmi, ktorý je veľmi ťažké vytrhnúť a navyše nemožné pestovať vo vode. Príklad moruše, pevne zakorenenej silnými koreňmi, je v súlade so

spôsobom, akým Ježiš začína svoju odpoveď: „Keby ste mali vieru...“. Slovo „viera“ v hebrejčine *'emunah* má rovnaký koreň ako sloveso „veriť“ (he'*emin*), ktoré tiež znamená „byť pevne zakorenený“, „mať silu“. To, čo Ježiš chce vyjadriť, je celkom jasné: viera poskytuje pevnú oporu, ktorá umožňuje čeliť nepredstaviteľným výzvam, veľkým úlohám, ktoré sú z ľudského hľadiska nemožné. Ten, kto má vieru, to znamená ten, kto sa s dôverou spolieha na Boha, nemôže sa stretnúť s ničím, čo by mu odolalo, a preto Ježiš pri inej príležitosti povie, že „všetko je možné tomu, kto verí“ (Mk 9, 23).

Základnou podmienkou viery, ktorá poskytuje silu s Božou pomocou, je pokora, ktorá znamená uznať vlastnú slabosť. Boh je hlavnou postavou dejín spásy a pozýva nás, aby sme na nich spolupracovali ako jeho dobrí služobníci: o tom hovorí druhá časť

tohto evanjeliového úryvku. Ten, kto nezištne slúži druhým z lásky k Bohu, „bude mu na pomoci vedomie, že v konečnom dôsledku je len nástrojom v Pánových rukách; oslobodí sa od pýchy, že on sám musí uskutočniť nevyhnutné zlepšenie sveta. V pokore spraví to, čo je možné, a v pokore odovzdá všetko ostatné Pánovi. Veď svet riadi Boh, nie my. My mu ponúkame našu službu len natoľko, nakoľko môžeme, a preto, lebo on nám na to dáva silu“ (Benedikt XVI, *Deus caritas est*, bod 35).

Príklad, ktorý Ježiš uvádza v druhej časti tohto úryvku z evanjelia, v texte, ktorý je typický pre Lukáša, učí, že viera a služba sa nedajú od seba oddeliť, ale sú úzko spojené. Intenzívna a obetavá služba, ako tá, ktorú vykonával ten sluha, ktorý pracoval celý deň a keď sa vrátil domov, unavený a hladný, ešte pripravil večeru pre svojho pána, bez

sťažovania sa a bez toho, aby si myslel, že robí niečo mimoriadne. Príklad, ktorý uvádza Ježiš, je veľmi náročný. V našej dobe by sa dalo myslieť, že ten muž by potreboval dobré rady právnika špecializujúceho sa na pracovné právo, ako si vymáhať svoje práva voči takémuto zamestnávateľovi. Ale táto úplná služba, ktorú požaduje Ježiš, je tá istá, ktorú vykonával On sám: „Syn človeka neprišiel, aby mu slúžili, ale aby slúžil a dal svoj život ako výkupné za mnohých“ (Mk 10, 45). Viera koná zázraky, ale len keď sa prejavuje v skutkoch služby, podľa príkladu Ježiša. Nie sme teda povolaní slúžiť, aby sme dostali odmenu, ale aby sme napodobňovali Boha, ktorý sa stal služobníkom z lásky k nám.

Svätý Josemaría, vedomý si toho, že viera, ktorá sa prejavuje v skutkoch služby, je nadprirodzený dar, ktorý môže v duši vliať a posilniť len Boh,

raz povedal: „Každý deň, nie raz, ale mnohokrát (...), poviem mu niečo, o čo Ho prosili apoštoli (...): *adáuge nobis fide*m! (Lk 17, 5), daj nám vieru. A dodávam: *spem, caritátem*; daj nám vieru, nádej a lásku“ (Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, 7-IV-1974. Citované v Javier Echevarría, *List 29-IX-2012*, bod 12).

Francisco Varo

---

pdf | document generated  
automatically from [https://opusdei.org/  
sk-sk/gospel/nedela-27-tyzdna-v-  
cezrocnom-obdobi-cyklus-c-viera-a-  
sluzba/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/nedela-27-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi-cyklus-c-viera-a-sluzba/) (11.03.2026)